

Tuut mit Ziepnaat

2019 nummer 4

THIS IS HOLLAND EEN UNIEKE 5D FLIGHT EXPERIENCE IN AMSTERDAM!

WWW.THISISHOLLAND.COM

VEKOMA, EEN WERELDSPELER MAAR OOK IN NEDERLAND OP DE KAART!

Ervaar een spectaculaire 5D vliegervaring langs vele bijzondere locaties van Nederland,

Met aanvullende effecten als wind, nevel en geuren, lijkt het echt alsof je door de lucht vliegt, dijken overstijgt en stormen trotseert!

MORE INFO AT WWW.VEKOMA.COM

THIS IS HOLLAND

NEDERLAND IN VOGELVLUCHT

FAMILY BOOMERANG RACER WILDLANDS ADVENTURE ZOO EMMEN

VEKOMA

Colofon

Seniorenvereniging Vlodrop
www.seniorenvloodrop.nl

K.v.K Noord- en Midden-Limburg
nr.: 401.76794
Rabobank Roermond e.o.
NL94 RABO 0154 6078 27

Voorzitter
Will Willemsen 06-53679644

Secretaris en ledenzorg
Vacature

Penningmeester
Wim Geerlings 0475-401431

Bestuursleden
Mar Bergrath: thema-activiteiten
06-41034555
Vacature: ledenadministratie
Truus Peeters: activiteitenbegeleiding
06-53592709

Tuut mit Ziepnaat (TmZ)
Redactie
John Coenen
Björn Maessen
Helga Janssen-Verwijlen

Redactieadres TmZ
Boomgaardstraat 19
6063 AG Vlodrop
e-mail: bjornmaessen@ziggo.nl

Jaargang 15, (2019), nr. 4

VAN DE BESTUURSTAFEL

Seniorenvereniging dringend op zoek naar nieuwe bestuursleden!!

De Seniorenvereniging Vlodrop heeft op dit moment nog maar 4 bestuursleden. Deze hebben laten weten dat ze dit jaar aftreden en niet meer herkiesbaar zijn. Daarmee maken ze plaats voor een nieuwe lichter bestuursleden. We zijn dus dringend op zoek naar nieuwe mensen !! Nieuwe kandidaten hadden zich op de eind april gehouden jaarvergadering helaas nog niet aangemeld. De tijd dringt. Want wanneer er geen opvolging komt, is het zittende bestuur genoodzaakt om de vereniging op te heffen.

Wij organiseren wekelijkse activiteiten voor onze leden, die in de leeftijd zijn tussen 50 en ruim 90 jaar. Het bestuur doet hierbij dan ook een dringende oproep aan inwoners om zich te melden. Ook inwoners die willen meedenken over de toekomst zijn van harte welkom. Neem voor aanmelden of informatie contact op met een van onderstaande bestuursleden.

Wim Geerlings 0475-401431 of 06 53126397
Will Willemsen 0475-407054 of 06 53679644

Het bestuur van de Seniorenvereniging Vlodrop

Uw foto op kaft Tuut mit Ziepnaat in 2020?

We zijn weer op zoek naar mooie foto's om de voorzijde van alle 4 de uitgaven van ***TmZ in 2020*** te verfraaien. Heeft u nog een mooie foto of een leuk kiekje van Vlodrop, mail ze ons. Bedankt voor de reeds toegezonden foto's. U kunt uw foto mailen naar: wimhelga@home.nl Wie weet siert uw foto de voorzijdes van de edities van 2020!

Redactie TmZ

STEENPROJECT GRAFMONUMENTEN
 VOOR EEN DUURZAAM EN BETAALBAAR MONUMENT

WWW.STEENPROJECTGRAFMONUMENTEN.NL
 BERGERWEG 23 VLODROP 0475-472813

BIERMANS

makelaars en taxateurs

info@biermansmakelaardij.nl
 ECHT: 0475 485006
 ROERDALEN: 0475 400475
 Doktersweg 14, 6101 EB Echt

FRANSSEN
 SCHILDERWERKEN

***Voor al uw buiten- en
 binnenschilderwerk staan
 wij graag voor u klaar.***

Burg. Claessenstraat 9
 6074 BZ Melick
 T: 0475-597225 / 06-52421508

info@franssenschilderwerken.nl www.franssenschilderwerken.nl

*Een Kerstfeest zonder sterretje
dat is een beetje kaal.
Want kijk, zo'n heel klein sterretje
vertelt ons vanuit Bethlehem een groot verhaal.*

*En hier in Vlodrop: ben jij ook zo'n sterretje
als een teken van warmte en van licht?
Breng dan al heel eenvoudig met een kaartje of bezoekje,
in deze donkere dagen een glimlach op iemands gezicht.*

De redactie van 'Tuut mit Ziepnaat' wenst u tijdens de kerstdagen en in het nieuwe jaar veel van deze sterretjes toe!

Tussen de Bruggen 10
6063 NA Vlodrop

T 0031 (0)475 40 17 27
info@daemen-fietsen.nl

Hout, ijzerwaren, verf,
sanitair, plaatmateriaal, PVC,
elektro, machines en gereedschappen

HOBBYSHOP LAMMERS
ALLES LOS, PER STUK EN OP MAAT VERKRIJGBAAR

BERGERWEG 2 6063 BR VLODROP

047 54 01 950

dereen een bank in de buurt heeft. U vindt ons op de bekende gezichten. Wel zo vertrouwd. RegioBank is een bank zonder buitenlandse belangen. Een bank waar iedereen welkom is en ze zeggen. RegioBank is een bank voor mensen die persoonlijk contact met hun bank willen. Voor mensen die zelf willen kiezen of ze voor op prijs stellen. Voor mensen die zelf willen kiezen of ze voor op prijs stellen.

**financiën
hypotheken
verzekeringen**

Hoofdstraat 66
6077 AP St. Odiliënberg

Postbus 6009
6077 ZG St. Odiliënberg

(0475) 52 92 90
info@vbaregio.nl

vbaregio.nl

OP DE KOFFIE BIJ... PIERRE JEURISSEN

Pierre is een geboren en getogen 'Vlorpse jong'. Geboren 5 april 1950 op de Grootestraat in een oude boerderij die later is afgebroken. Op deze plek woont nu Prins Ramon 1 van de Beerbök. Sjeng van Jeurisse-Deur was zijn vader. Sjeng's ouderlijk huis stond aan de Markt in Vlodrop, waar nu Hobbyshop Lammers is gevestigd.

De familie Jeurissen is hoogstwaarschijnlijk rond 1790 vanuit Karken naar Vlodrop verhuisd. Er waren nog geen grenzen met Duitsland zoals nu, Vlodrop en Karken vielen allebei onder Gelre Gölück.

Pierre's moeder, Sjlje vanne Boer, kwam uit Melick.

Het gezin Jeurissen was, zoals destijds normaal, een groot gezin. Zus Dilia geboren in het laatste oorlogsjaar, is de oudste. Daarna kwam de tweeling Harrie en Mia. En achtereenvolgens werden nog Christien, Frans, Pierre, Julie en als laatste Truus geboren.

Van links naar rechts.

Bovenste rij: Frans, Dilia, de tweeling Harrie en Mia, Christien.

Middelste rij: Julie en Pierre

Onderste rij: Vader, communicantje Truus, moeder.

NOTARISKANTOOR
ROERDALEN B.V.

— ◆ —
mr. J.L. SCHROYEN
notaris

Schaapsweg 36 6077 CG Sint Odiliënberg
Telefoon: 0475 - 53 74 40 Telefax: 0475 - 53 50 33
Internet: www.notariskantoorroerdalen.nl E-mail: info@notariskantoorroerdalen.nl

**DE
PARASOL**

De speciale dierenzaak

Bergerweg 36
6063 BS Vlodrop
0475 407 190
info@de-parasol.com
de-parasol.com

Toos Schroyen
T 06 537 124 29

www.katoos.nl

Markt 6 | 6063 AC Vlodrop | 0475 476 291 | info@katoos.nl

Truus is de enige die na de verhuizing in 1955 in het nieuwe huis, gelegen aan Tussen de Bruggen, is geboren.

Na de oorlog mochten geen huizen worden afgebroken, ook niet het huis waarin het gezin ging wonen. Om deze regel te omzeilen is welgeteld één oorspronkelijke muur blijven staan. Dit is ook de reden waarom het huis ten opzichte van de andere huizen in de straat zo ver naar voren ligt.

Direct na de oorlog was er niet veel, maar desondanks wisten de ouders hun acht kinderen een zorgeloze en gezellige jeugd te bieden. Pierre heeft dan ook veel respect voor zijn ouders.

Zoals in ieder katholiek gezin werd 's avonds vaak de rozenkrans gebeden, met name in mei en in de rozenkransmaand oktober. Alle 8 de kinderen zaten dichtbij elkaar, dus "takge" kon niet uitblijven. Het is wel vaker dan een keer voorgekomen dat alleen vader en moeder op het eind overbleven: alle kinderen waren voor straf naar bed gestuurd!

Met Kerstmis waren er altijd worstenbroodjes, die aan de keukentafel bij kaarslicht werden opgegeten. Ieder kind met zijn eigen kaarsje; maar wat is er leuker dan het kaarsje van je buur uit te blazen? Menig jaar was de kerstvrede aan de keukentafel dan ook snel voorbij...

Voorals in de winter leefde het gezin in de keuken, deze werd als enige ruimte in huis verwarmd en alleen hier stond een radio. Toen de televisie zijn intrede deed had de familie Feder als een van de eerste er een. De serie Lassie heeft Pierre bij hen op de Etsberg bekeken: "eine meer of minder veel neet op"...

Toen ze zelf televisie kregen kwam hun buurman Piet "Leeve-Eum" Lennards ook wel eens kijken. Maar al die 'hightech' vond hij wel wat vreemd. Bij het huwelijk van Prinses Beatrix stond hij steeds op om te kijken waar de koets was gebleven als die uit beeld reed.

Begin 60-er jaren stierf de buurman. Zijn huis staat er nog en doet na een verbouwing dienst als schuur en carport.

De onderlinge band tussen de broers en zussen en hun aanhang is erg hecht. Alle verjaardagen worden samen gevierd. Zo gaan ze met zijn allen al vele jaren de 1^e zaterdag in oktober een stad ergens in Nederland bezoeken. De 2^e vrijdag van elk jaar is gereserveerd voor de nieuwjaarsborrel en er is iedere zomer een barbecue voor de hele familie in de tuin van het ouderlijk huis bij Pierre.

Na de bewaarschool in "ut kesjteelke" ging Pierre naar de lagere school achter de kerk. Dit was de meisjes- en jongensschool. De laatste 2 jaar gingen veel jongens uit Vlodrop naar de school bij de Kapel in 't Zand, zo ook Pierre. Hierna doorliep hij de HBS-B om vervolgens in militaire dienst te gaan. Na 2 jaar te hebben gewerkt in het bedrijfsleven werd hij jeugdleider.

der op het internaat op Schöndeln. Het was zijn taak om de internen, die vanuit heel het land kwamen, te begeleiden met hun studie en in de vrije tijd met hen te sporten. Een soort van naschoolse opvang voor 12- tot 18-jarigen. Naast zijn werk als jeugdleider ging Pierre wiskunde studeren. Op Schöndeln stond hij voor het eerst als wiskundeleraar voor de klas. De laatste 35 jaar in Venlo op het Thomas College dat later is opgegaan in het Valuascollege.

Als brugklasmentor maakte Pierre kopieën van alle klassenfoto's, hij voorzag ze van namen en deelde ze uit aan de andere docenten van zijn klas. Alleen waren de kopieerapparaten niet van zo'n beste kwaliteit.... Van de eerste "negro-nederlanders" kon je van het gezicht alleen de tanden zien. Pierre's leslokaal lag naast het sportveld en als een leerling wat erg druk was moest hij soms 2 rondjes rennen alvorens in de klas te mogen gaan zitten. Een vroege behandeling van ADHD?

Wiskunde was niet bij iedereen het favoriete vak en al helemaal niet op de vrijdagmiddag. Drie meisjes vonden het maar niets en steeds weer vroegen ze of ze eerder naar huis mochten. "Prima", zei Pierre op een keer. "Voor MIJ hoeft je niet te blijven"..... Zo ging dat 2 weken achter elkaar, tot hij op de eerstvolgende maandagochtend een onverwachte schriftelijke overhoring gaf. De drie meisjes kregen een 1.... want alleen hun naam was goed. Ze hebben nooit meer een les overgeslagen (en uiteraard werd dit cijfer later niet meegeteld).

De laatste 10 jaar heeft Pierre informatiekunde aan brugklassers gegeven en bestond zijn werk uit het maken van lesroosters. "Sudoku-en in de baas zijn tijd", noemde een collega het eens treffend.

Vrijdags voor de vastelaovend was er altijd schoolcabaret. Samen met 2 collega's verzorgde Pierre dit jarenlang met veel plezier.

In het verenigingsleven van Vlodrop is Pierre geen onbekende. Zo mocht hij samen met Margriet op de Kamp regeren als 3^e prins van de Eersteling met hun spreuk: **"Groot en klein, in Vlorp is jidderein op de bein"**. Alleen was hij die bij het 'oetrope' vergeten en riep: "Groot en klein.... In Vlorp duit jidderein mit!"

Pierre was ook actief bij Jong Nederland in Vlodrop. En tijdens de vele activiteiten en vergaderingen, leerde hij Truus Maessen uit de Boomgaard-

straat kennen. Sinds die tijd zijn ze onafscheidelijk. Kwam Pierre uit een gezin met 8 kinderen, Truus was enigst kind. Ze hebben beide hieraan moeten wennen; Pierre aan de rust in huize Maessen en Truus aan de bedrijvigheid in het gezin Jeurissen. Zo werd er bij Pierre thuis vaker op zondagmiddag de keukentafel aan de kant geschoven en op de muziek uit een platenspeler gedanst. Hier heeft menigeen dansen geleerd.

Ze trouwden 10 december 1976 en gingen wonen op de Markt 15, tussen café Bremmers en Jan van Pietsje. Regelmatig gingen ze er eentje drinken bij café Bremmers. Zo ook op een avond dat het hard sneeuwde. Toen ze met Jan naar huis liepen kwam er iemand op het idee om allerlei woorden in de vallende sneeuw op de markt te schrijven, schuttingwoorden. Echter bleek de volgende morgen toen Truus uit het slaapkamerraam keek, dat het gestopt was met sneeuwen toen de 'kwajongens' naar huis waren gegaan. De woorden waren niet verdwenen en zorgden voor enige hilariteit bij een aantal vroege kerkgangers.

In het begin van de 70-er jaren werd de meiboom in ere hersteld door Jong Nederland. Dit gaf de leden een goed excuus om tot 's nachts laat bij café Bremmers te blijven, want "sjtil dich veur det get mit dae baum gebeurt".

Op 29 januari 1975 werd Pierre uitgeroepen als 1e jubileum Prins van de Beerbök, Pierre II. Je zou een korte spreuk verwachten, maar Pierre liet

zich niet kennen met de spreuk: ***"Al teen jaor lang hebbe de Beerbök ut sjoon gedaon, daorum laote veer um ut elfde jaor extra gaon".***

Menig jaar stond Pierre met een buut op de Bonte Aovend bie Tönke in de zaal. Samen met Truus werd in de kerstvakantie hieraan begonnen. Hun buut, in het Vlorps plat en geheel op rijm, ging over de "Vlorper durpspolitiek". In een verkiezingsjaar bracht Pierre het verhaal in de wereld dat hij met een nieuwe lijst zou meedoen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Op de Bonte Aovend trad "Lies 11" voor de eerste en laatste keer in de openbaarheid. Destijds waren er veel buutte op de Bonte Aovend, het was altijd muisstil in de zaal. "Men loesterde toen nog."

Aan de Bonte Optoch van Vlorp werd vele jaren verdienstelijk meegedaan als einzalgänger. Soms samen met Truus, soms allebei als aparte deelnemer.

Muziek speelt ook een grote rol in het leven van Pierre. Hij en Truus leverden een bijdrage aan de vastelaovessjagers van het dorp. Bij Jan van Pietsje in de kamer werden ze soms ingezongen. Jan, zijn vrouw Gretha en Gunter Ohlenforst waren ook van de partij en Peter, Jan's zoon, zorgde voor de muziek. Een beetje amateuristisch zouden we nu zeggen, want de microfoons stonden op de bezemstelen...

Vele jaren was Pierre zanger van ons kerkelijk zangkoor en het Rondontis Ensemble. De laatste 3 jaar heeft hij saxofoon leren spelen bij de fanfare. Hij is nog leerling maar mag al meespelen, vertelt hij trots!

Pierre is trotse vader van 2 dochters: Suzanne en Yvonne. Opa Jeurissen wilde, als er een kleinzoon geboren zou worden, peetoom worden. Hij was namelijk al 6 keer peter van een meisje; voor weer een meisje hoefde dit voor hem geen 7^e keer. Toen Suzanne geboren werd, was opa asperges aan het steken in het veld.

Een Duitse klant die bij oma asperges kocht hoorde van de geboorte van de kleindochter. Toen hij langs het veld kwam feliciteerde hij opa met "get jongs". Opa verstond "eine jong" en was blij peetoom te worden van zijn stamhouder. Toen Pierre hem later die morgen de naam vertelde en het tot hem doordrong dat het weer een meisje was, was de teleurstelling groot. Tegen de dames die de asperges aan 't steken waren vertelde hij dat hij, op 2 cm na, peter was geworden....

Pierre was waarschijnlijk de 1^e huisman van Vlodrop. Bij de geboorte van Suzanne in 1980 bleef hij de donderdag thuis en ook Truus

Pierre als opa

ging parttime werken. Dit was destijds erg ongewoon; Truus moest eerst toestemming vragen aan het bestuur.... Pierre was daardoor ook de enige man op het donderdagse zuigelingenbureau in het Groene Kruisgebouw aan de Angsterweg. Dit was de reden dat hij soms door andere moeders om raad gebeld werd! Pierre ging later gezellig mee op de schoolreisjes. Zelfs toen de kinderen groter werden was het nog uitzonderlijk dat hij huisman was. Aan Yvonne werd zelfs door de moeder van een vriendinnetje gevraagd toen ze hoorde dat Pierre zou koken: "en sjmek det...?"

Inmiddels zijn er 5 kleinkinderen: Hilde, Marit en Niels van Suzanne en Paul; Loek en Leanne van Yvonne en Roel. De oudste is 9 en de jongste 3 jaar oud. Graag ondernemen Pierre en Truus van alles met de kleinkinderen, en in de herfst maakt opa met de kleinkinderen appelmoes van de appels uit eigen tuin.

Toen Pierre's ouders in 1988 kleiner gingen wonen in het dorp, gingen Pierre en Truus in het ouderlijk huis aan Tussen de Bruggen wonen. Alhoewel zijn ouders en ze zelf ook verschillende malen hoogwater hebben meegemaakt is het huis altijd droog gebleven. Dit leverde naast overlast ook leuke herinneringen op!

***Kaarten met de laarzen aan op een ondergelopen Tussen de Bruggen
Van links naar rechts: Pierre, Jan Fijten en zijn vrouw Dilia en vader***

Bestuurswerk is geen onbekend werk voor Pierre. De Beerbök, de fanfare, de Roerstreek Mavo en het kerkbestuur konden op hem rekenen.

In 1981 was de kerk 50 jaar in gebruik; de oude parochiekerk was in 1930 vervangen door de huidige omdat ze onder andere te klein was. In het jubileumweekend werd er een tentoonstelling van kerkschatten gehouden. Vele mooie spullen van onze kerk die in het Bonnefantenmuseum in Maastricht worden bewaard, werden hier tentoongesteld. Een mooie tentoonstelling, die 's nachts bewaakt moest worden. Bert (van Wielke) Schmitz, Sjra (vanne bank) Schoenmakers, Herman Reijnen en Pierre namen deze taak op zich. Ze kwamen de nacht wel kruisjassend door, gezellig in sacristie. Midden in de nacht kwam Jo (vanne Prins) Claessen, een ketel heerlijke erwtensoep brengen. Toen om 7.30u Leen, de maagd van Pastoor Vrancken, de deur van de sacristie opende om de klokken te luiden, was het een grote walm van het roken! Leen ging van schrik haast van haar stokje. Pastoor Vrancken was vergeten haar te vertellen dat er personen in de sacristie zouden zijn. En toen Kapelaan Wevers kwam om de Vroegmis te lezen, vroegen de heren of het zou storen als zij tijdens de Mis nog door gingen met kaarten, het potje was namelijk nog niet uit ...

Als je met pensioen gaat denk je ervan uit te mogen gaan dat je de schaapjes op het droge hebt. Dat dacht Pierre ook... Toen hij na zijn afscheidsfeest op school thuis kwam, bleek dat zijn broer Frans met hulp Pierre's schapen in veiligheid had moeten brengen. Na een paar hevige zomerse regendagen was overdag het weiland langs de Rode Beek waar de schapen op dat moment liepen, compleet onder water gelopen.

Sinds 5 jaar is Pierre met pensioen, ook Truus is gelijktijdig gestopt met werken zodat ze samen nu nog meer tijd kunnen besteden aan hun hobby's en verenigingen. Pierre bridget graag. Ze wandelen en fietsen samen veel. Lezingen bijwonen, naar concerten, theater en museum, op vakantie gaan, evenementen bezoeken zoals de springprocessie in Echternach, de Almabtrieb en Viehscheid in de Alpen of het Oktoberfest in München: zaken waar ze toen ze nog werkten de tijd niet voor hadden. De doordeweekse avonden zijn grotendeels gevuld met hun verenigingsactiviteiten. Daarom is de woensdagavond de avond waarop ze proberen geen afspraken te maken en allebei thuis te zijn.

Nee, vervelen hoeven Pierre en Truus zich óók in deze levensfase niet; geen moment!

RESTAURANT AAN DE HOEVE

- Gelegen bij de bekende Gitstappermolen!
- Startpunt fiets- en wandelroutes
- Eigen wandelroute van ca. 5 km
- Ideaal voor feesten, groepen en partijen
 - Open van 10.00 tot 21.00 uur
 - Gratis parkeergelegenheid
 - Ontbijten, lunchen en dineren.

Reserveren? Bel gerust naar 0475-531410
of bekijk onze website.

RESTAURANT DE HUIFKARHOEVE

- Gelegen bij speeltuin De Gitstap!
- Startpunt fiets- en wandelroutes
- Eigen wandelroute van ca. 5 km
- Ideaal voor feesten, groepen en partijen
 - Open van 10.00 tot 21.00 uur
 - Gratis parkeergelegenheid
 - Ontbijten, lunchen en dineren.

Reserveren? Bel gerust naar 0475-536422
of bekijk onze website.

SPEELTUIN DE GITSTAP

- 30.000 m2 met speeltoestellen
- Maart t/m november open
- Gratis parkeergelegenheid
- 7 dagen per week geopend
- Open van 10.00 tot 19.00 uur
- Eetgelegenheden op loopafstand
 - Plezier voor groot én klein!

Bekijk onze website voor de arrangementen
of bel naar 0031-657576899.

VAKANTIEHUIS AM GITSTAPPER HOF

- Overnachten op een unieke locatie!
- Gelegen naast de bekende Gitstappermolen
 - Eetgelegenheden op loopafstand
 - Geschikt voor maximaal 6 personen
 - Gratis parkeergelegenheid
 - Startpunt fiets- en wandelroutes
 - Rustige omgeving in de natuur.

Bekijk onze website voor meer informatie
over de mogelijkheden.

Mail@gitstap.nl

Gitstappermolenweg 1(a)

www.gitstap.nl

6063 NT Vlodrop

Willems
Uitvaartverzorging

TEL: 0475 - 571883

**Marianne
Loijen**

**Rian
Schroën-van Balen**

**Patrick
Op het Broek**

**Marga
van de Venne-Smeets**

uitvaartcentra

ROERDALEN, 't Sittert 22 St. Odiliënberg

ROERMOND, Heinsbergerweg 190 Roermond

1 MAART 1945 - BEVRIJDINGSDAG VAN VLODROP

Donderdag 1 maart 1945 was voor Vlodrop de dag van de officiële bevrijding. Deze bevrijding is niet groots geweest. Zuster Johanna die in het kasteeltje verbleef, schreef in haar dagboek:

"Heel vroeg in de morgen op 1 maart 1945 cirkelde het verkenningsvliegtuigje weer in de lucht. Daar er geen Duitsers meer in het dorp waren durfde men nu met witte lakens naar buiten te gaan om het vliegtuigje een teken van overgave te geven en dat alles veilig was."

Vanuit Posterholt kwam een Amerikaanse tank Vlodrop binnen. Deze werd gevolgd door een kleine groep infanterie, een verzorgingswagen en een auto van het Rode Kruis. Het was een onderdeel van de Amerikaanse 35ste Infanteriedivisie.

**1 maart 1945.
De bevrijders
voor het huis
van de toenma-
lige gemeente-
secretaris Piet
Mulders aan de
Grootestraat.
Hier was toen-
tertijd een rode-
kruispost. Het
huis aan de
rechter kant is
het oude post-
kantoor.**

Zuster Johanna schrijft verder:

"Tegen negen uur kwam een klein groepje Amerikanen met enkele Nederlanders erbij, bij ons op het kasteeltje aan. Ze werden door ons met open armen ontvangen. Er was een dokter bij die zich bezighield met onze zieken. Verschillende zieken werden naar een ziekenhuis getransporteerd. Wat waren we allemaal gelukkig dat we uit onze gevangenis verlost werden en wij weer op ons gemak naar buiten konden gaan zonder gevaar te lopen."

De bevrijders hadden ook wat spullen meegebracht om te eten. Mevr. Sinkeldam - Smeets [evacuë uit Maasbracht]: "We kregen droge koekjes,

Pleunis

Passion for Fashion

Modehuis Pleunis

Markt 7

6063 AC Vlodrop

Tel: 0475 40 13 48

Mail: contact@modehuispleunis.nl

lancyr + **Visschers Assurantiën BV**

RegioBank
Posterholt

Nieuw Holsterweg 31
6061 EG Posterholt
t. 0475 – 401372
info@visschers.lancyr.nl

erwtensoeppoeder, bussen met een soort boterhamvlees en chocolade. De bevrijders zeiden tegen de mensen dat men naar het centrum van het dorp moest gaan want daar zou van alles uitgedeeld worden. Vanuit het kasteeltje liep men via een paadje naast Bremmers naar de Markt”.

Jan van der Steen [Roerstreek '70] schrijft:

Bij het raadhuis waren enkele Amerikaanse soldaten. Iedereen was blij. Er werden op de Markt besprekingen gehouden met de burgerlijke autoriteiten. De Amerikanen waren kort van stof, zakelijk zou men zo zeggen. Er werd honderduit gevraagd aan de bevrijders. Op een vraag van één van de aanwezige burgers of het leger zelf niet kwam, antwoordde de Amerikaanse captain droog: "I am the army" - "Ik ben het leger".

Diverse mensen wisten zich nog te herinneren dat er op een gegeven moment werd geschoten. Iedereen rende toen in paniek weg. Toen de rust was teruggekeerd ging men naar de Kerkstraat. Bij het huis van Cox (tegenover de hoofdingang van het oude kerkhof) stond een verzorgingsauto. Men deelde allerlei spullen uit zoals chocolade, wit brood, warme chocolademelk (cacao), koekjes (cakes) en sigaretten.

De bevrijding was een feit. Helaas hebben vele mensen van Vlodrop dit moment zelf niet meegemaakt, daar zij door niemand ingelicht waren over de binnenkomst van de bevrijders. Voor hen was het af en toe nog moeilijk te bevatten dat men uiteindelijk toch bevrijd was.

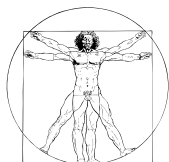
Meer informatie over de oorlog in en rond Vlodrop kunt u vinden in het herdenkingsboekje "Herinneringsmonument voor de oorlogsslachtoffers van Vlodrop". Uitgegeven door het Comité Oorlogsmonument Vlodrop bij gelegenheid van de onthulling op 3 maart 2018.

Henk Wilbers

Hierboven heeft u een historische inleiding gelezen van de bevrijding van Vlodrop van Henk Wilbers aan de hand van verslagen van ooggetuigen. Dit als voorbode voor de festiviteiten die wij in het weekeinde van 13, 14 en 15 maart 2020 in de gemeente Roerdalen gaan vieren bij gelegenheid van 75 jaar bevrijding Limburg. In februari van dit jaar is een overkoepelende werkgroep gestart waarbij vanuit iedere kern een of meerdere personen zijn aangesloten. Als vervolg hierop is ook in Vlodrop een werkgroep van 13 personen aan de slag gegaan. Deze werkgroep is bezig met het uitwerken van het programma. Bij de start van het feestweekeinde op vrijdag 13 maart zullen de basisscholen de aftrap doen met een vrijheidsestafette van dorp naar dorp. Ook zal er die dag in ieder dorp een herdenkingsboom bij de school geplant worden, waarin de leerlingen hun vrijheidswensen kunnen ophangen. Iedere kern heeft zijn eigen programma. Op een later mo-

ment zal hierover meer informatie worden gegeven. Montfort viert feest op 13 maart. Melick, Posterholt en Herkenbosch op zaterdag 14 maart; Vlodrop en St. Odiliënberg op zondag 15 maart 2020. In Vlodrop zal die dag in de ochtend aandacht zijn voor herdenken en in de middag zal er een feestelijk programma zijn voor jong en oud. Kernbegrippen zijn bevrijding-vrijheid-verbinding.

Werkgroep 75 jaar bevrijding Vlodrop.

OSTEOPATHIEPRAKTIJK
CUYPERS

Osteopathiepraktijk Cuypers

Bergerweg 63 - 6063 BP Vlodrop - Tel 0475-400230

ST Ludwig Station 22 6063 NP Vlodrop 0475 533 024

DE OUDERENADVISEUR AAN HET WOORD

Gratis en onafhankelijke ondersteuning voor iedereen die hulp of zorg krijgt of wil aanvragen.

Bent u ontevreden over de zorg die u ontvangt?

Wilt u zich goed voorbereiden op een gesprek met iemand van de gemeente?

Heeft u hulp nodig bij het invullen bij het aanvragen van hulp?

Iedereen die hulp of zorg krijgt of dit wil aanvragen, heeft recht op onafhankelijke ondersteuning van een zogenoemde "onafhankelijke cliëntondersteuner". Deze ondersteuning is gratis. Het is afhankelijk van de zorg of ondersteuning die u nodig heeft of waarvan u gebruik maakt, bij welke organisatie u terecht kunt voor deze onafhankelijke cliëntondersteuning. U leest in dit artikel welke organisaties dit zijn.

Ondersteuning vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

De onafhankelijke cliëntondersteuning kan worden ingeroepen wanneer u een beroep doet of wilt doen op de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Samen kan bijvoorbeeld een 'Keukentafelgesprek' worden voorbereid. Je wordt geïnformeerd over de vragen die tijdens zo'n gesprek aan jou worden gesteld en je kunt de antwoorden hierop samen doorspreken. Dit voorkomt misschien een black out tijdens het gesprek zelf. Indien gewenst, kan de cliëntondersteuner ook aanwezig zijn tijdens het gesprek. Als er een afwijzing komt van de hulp die is aangevraagd en er is een vermoeden dat dit onterecht is, wordt samen met jou bezwaar hiertegen gemaakt.

In de gemeente Roerdalen is de onafhankelijke cliëntondersteuning georganiseerd bij:

- MEE Noord en Midden Limburg, tel. 077 396 15 15 of e-mail

info@mee-nml.nl

Hulp en ondersteuning vanuit de Wet langdurige zorg (Wlz)

Wanneer u 24 uur per dag zorg nodig heeft, valt u onder de Wet langdurige zorg (Wlz). Dit betekent bijvoorbeeld dat u verpleging of verzorging nodig heeft, gehandicaptenzorg of geestelijke gezondheidszorg. Ontvangt u deze

zorg al of gaat u hier binnenkort gebruik van maken? Ook dan heeft u recht op onafhankelijke ondersteuning bij het regelen en uitvoeren van uw zorg. U kunt een beroep doen op deze man of vrouw bij het kiezen van een zorgaanbieder, of het nu gaat om zorg thuis of in het verpleeghuis. En verder biedt hij of zij (indien nodig) hulp bij het opstellen van een zorgplan en de invulling van de zorg en ondersteuning in het contact met de zorgaanbieder. Bijvoorbeeld als u niet tevreden bent over de geleverde zorg.

Onafhankelijke cliëntondersteuning wanneer u gebruik maakt van de Wet langdurige zorg (Wlz) kunt verkrijgen via de volgende organisaties:

- MEE Noord en Midden Limburg, tel. 077 396 15 15 of e-mail

info@mee-nml.nl

- Zorgbelang Limburg, tel. 0900 243 81 81, e-mail

clientondersteuning@zorgbelanglimburg.nl

- Zorgkantoor Coöperatie VGZ, tel. 088 13 11 660, e-mail

klantadvieslz@vgz.nl

Zorg vanuit de Zorgverzekeringswet

Heeft u een vraag of klacht over bijvoorbeeld de behandeling door uw huisarts, het regelen van thuiszorg, of de aansprakelijkheid van het ziekenhuis? Neem dan contact op met:

- MEE Noord en Midden Limburg, tel. 077 396 15 15 of e-mail

info@mee-nml.nl

- Adviespunt Zorgbelang Limburg, tel. 0900 243 81 81, e-mail

clientondersteuning@zorgbelanglimburg.nl

VERSLAG VAN DE EVACUATIE VAN MELICK NAAR FRIESLAND IN 1945 DOOR MIEP PHILIPS

Via mw. Tiny van Elmpt-Moulen kwam de redactie van Tuut mit Ziepnaat in het bezit van een verslag dat Miep van der Beek-Philips van de evacuatie van haar familie in 1945 vanuit Melick naar Friesland, heeft geschreven. Tiny van Elmpt reikte dit verslag (via Wim Geerlings; penningmeester van de seniorenvereniging) aan onze redactie aan, met de vraag te bezien "of dit misschien iets zou zijn om in TmZ op te nemen". De redactie heeft besloten er in elk geval "aandacht aan te besteden" in de TmZ; mede gelet op de 75-jarige herdenking van de bevrijding van Vlodrop volgend jaar. De eerste ongeveer 3 pagina's hebben we overgetypt en in deze TmZ opgenomen. Daarnaast is het complete verslag geplaatst op de website van onze seniorenvereniging. Daarmee wordt het verslag a.h.w. toch "aan de vergetelheid ontrukkt". Wij bedanken hierbij zoon Peter van der Beek en familie hartelijk voor hun medewerking aan dit artikel.

Rond Kerstmis 1944 was de opmars van de geallieerden in Midden Limburg tot staan gebracht. Na de slag om Arnhem kwam een aanzienlijke vluchtelingenstroom op gang naar Friesland, Groningen en Drenthe. De vluchtelingen uit het Midden Limburgse frontgebied moesten alles achterlaten. Sommigen gingen te voet, anderen werden in de barre kou in goederentreinen gepropt. Na een dagenlange reis met aanvallen door geallieerde vliegtuigen kwamen vermagerde en doodvermoeide mensen in Friesland aan. In tal van steden en dorpen werden ze ondergebracht bij gezinnen die hen wekenlang liefdevol opvingen. Pas eind april, begin mei konden de evacués weer naar hun verwoeste dorpen terug. Mia van der Beek-Philips uit Melick was een van die duizenden vluchtelingen. Zij kwam als dertienjarige met vader, moeder en zus in Tzummarum bij de familie

Moeder met tweeling Miep en Jeu in 1932

Spoelhof terecht. Mia (Miep) Philips schreef jaren later een boekje over die evacuatie in Tzummarum.

Wie was deze Miep Philips?

Miep Philips is op 29 december 1931 geboren in Melick, als achtste kind en eerste dochter van het gezin. Na haar werd er nog een dochter geboren, wat het aantal kinderen op negen bracht. Maria Christina - Mia genoemd, later Miep - was niet alleen het eerste meisje maar ook nog deel van een tweeling met haar broer Jeu. Miep is in Melick naar de lagere school gegaan en in de oorlog naar Friesland geëvacueerd; over deze ervaring in haar leven schreef zij het genoemde verslag.

Miep in 1944

Na de oorlog heeft Miep de opleiding tot gezinsverzorgster in Sittard gevolgd en tot haar huwelijk was ze eerst werkzaam in Kerkrade als gezinsverzorgster en later in de Roerstreek als leidster van de gezinszorg. Het moge duidelijk zijn dat ze deze werkzaamheden moest beëindigen bij haar huwelijk met Huub van der Beek in 1957.

Miep in 1950

Uit dit huwelijk zijn twee kinderen voortgekomen: Peter en Jos. Tot het overlijden van Huub in 1988 heeft Miep op de Klifsbergweg 14 te Vlodrop

gewoond. Daarna is zij tot haar overlijden in 2000 woonachtig geweest in haar ouderlijk huis te Melick.

De oorlog en de evacuatie hebben Miep altijd beziggehouden en Friesland is altijd een prominente rol in haar leven blijven spelen. Ze heeft tot aan haar dood een warm contact met de familie Spoelhof onderhouden, met vele bezoeken over en weer.

Miep in 2000

EVACUATIE 1945

DER GIET NEAT FOAR EIGEN THÚS

MARIA-CHRISTINA PHILIPS

Der giet neat foar eigen thús

Als dank aan de familie Spoelhof en
als hulde aan alle bewoners van "Us Heitelân"

Evacuëren

We moesten weg van huis en haard
Met alles wat we hadden vergaard.

Heraus, heraus met spoed
Een onzekere toekomst tegemoet.

Een stoet, zo lang en zo groot
We waren allemaal in nood.

Eerst te voet, dan met de trein
En geen mens die vond het fijn.

We kwamen aan in het Friese Land
Er werd gezegd, zet uw zorgen aan de kant.

We werden heel goed opgevangen
Maar toch leefde bij alle Limburgers 't verlangen.

Om terug te gaan naar " 't Limburgs dierbaar oord"
Waar we konden leven, zonder oorlog, ongestoord.

Maria-Christina Philips

Het onbekende

Waarvan ik precies wakker werd weet ik niet meer. Het was van het schieten van de Moffen of van het lawaai in de kolenkelder waarin we de nacht, slapend op wat stro, hadden doorgebracht. De kelder was gelegen onder de school niet ver bij ons huis vandaan. In mensonwaardige omstandigheden zaten we met 21 personen in de te kleine kolenkelder. Behalve mijn familie zaten in de kelder ook nog twee vrouwen met hun kinderen, veertien in getal. Hun mannen waren naar Duitsland weggevoerd.

Plotseling hoorden wij buiten de S.S.'ers schreeuwen: "sie müssen heraus, evakuieren, schnell, weg mit Ihnen." Wij waren gauw klaar voor die evacuatie, want wij hadden die nacht met onze kleren aan geslapen. Alleen mijn jas bleek zoek. Ik vond hem gelukkig gauw weer omdat een van de aanwezige jongens, een blonde krullebol, de jas als hoofdkussen had gebruikt. Ik was erg blij dat ik mijn jas weer terug had, want die was mij erg dierbaar, omdat mijn schoonzus Lena - nu de vrouw van mijn oudste broer Wiel - deze voor mij, van twee oude jassen, had gemaakt.

Voor ons vertrek mochten wij nog even naar ons huis, dat inmiddels door de Duitsers was bezet, om het een en ander op te halen dat we mee mochten en konden nemen. Op onze klompen, waaraan de bevroren sneeuw vastplakte, liepen we ons huis binnen en zochten daar, gadeslagen door de moffen, naar het uiterst noodzakelijke om mee te nemen.

Een Duitse soldaat stond zich bij de pomp te wassen. Hij had alleen maar een broek aan terwijl het buiten toch bitterkoud was. Van deze Duitser kregen wij, mijn zusje Annie en ik, een rolletje pepermunt. "Ihr Kinder habt ja nichts mit dem Krieg zu tun.", waren zijn woorden. Op het aanrecht stond nog een weckglas met peren, half leeg.

Wij kregen deze lekkernij alleen maar op zondag, maar de moffen grepen al datgene wat van hun gading was.

Mam en Pap hadden inmiddels de handkar volgeladen met onze spullen. Mam, Pap, Jeu - mijn tweelingbroer -, mijn zusje Annie en ik zouden de nog onbekende tocht moeten meemaken. Jeu en ik waren dertien en Annie was tien. Annie was het jongste van het uit negen kinderen bestaande gezin Philips. De overigen, allen broers, waren hier en daar ondergedoken en hielden zich zoveel mogelijk buiten het gezichtsveld van de Moffen.

Toen de tocht aanving en de stoet vertrok hilde Annie omdat Polly, de hond waaraan ze zo gehecht was, niet mee mocht. Bij mijn ouders zag ik ook tranen, maar ik hilde het hardst, omdat ik zulke vieze kleren aan had en omdat we weg moesten met nog onbekende bestemming. Wij hadden van de vijftien Russische meisjes die gedurende vijf weken bij ons waren ondergebracht het een en ander gehoord. Deze meisjes waren in Rusland opgepikt en door de Duitsers weggevoerd.

Velen van hen moesten in Duitsland in de munitiefabrieken werken of loopgraven en tankvallen maken. Wij dachten dat ons eenzelfde lot te wachten stond of ... dat we naar een kamp in Duitsland moesten zoals het de Joden verging. Het was allemaal een groot raadsel en iedereen zag met angst en beven uit naar de dingen die stonden te gebeuren.

De verzamelplaats

Bij de kapotgeschoten kerk was de verzamelplaats van waaruit de tocht zou moeten aanvangen. Het was een hele consternatie. De mensen hadden kruiwagens, kinderwagens en met paard bespannen karren volgeladen met allerlei spullen. Sommigen waren erg vindingrijk en hadden een tafel omgekeerd en daaronder, in de lengte richting, twee latten getimmerd. Het voorwerp kon zo als slee en tevens als transportmiddel dienen over de met bevroren sneeuw bedekte wegen die spiegelglad waren.

Onze buurvrouw Greet had aan beide zijden van de "sjusker" zelfs een geit vastgebonden. Tot haar grote verdriet moest zij deze geiten echter losmaken en vrij laten omdat de Grüne Polizei niet toestond dat er vee werd meegenomen, behoudens de trekdieren. Zo ging het in optocht, met bedrukte gezichten, richting Roermond door sneeuw en kou met alle ontberingen van dien.

Halverwege Roermond moesten we plotseling op de grond gaan liggen omdat we werden beschoten door kanonvuur. Tiela Hövelings, enigst kind in dat gezin, werd door deze beschieting zo ernstig gewond dat zij ter plaatse overleed. Haar moeder werd bovendien zwaar gewond. Verder kwamen bij die beschieting Ida van Cann, Cato Beursgens en twee Duitsers, leden van de eerder genoemde Grüne Polizei, om het leven.

Na deze troubles moesten we, op bevel van de Duitsers uiteraard, subiet verder. Het begon inmiddels te schemeren.

Sampers Frans, een legendarisch figuur uit Melick, scheen zijn vrouw kwijt te zijn. Terwijl hij om de minuut op de grond spuwde, zei hij al huilend: "Mijn vrouw wil ook nooit naar mij luisteren, wel naar andere mensen..." Pap troostte zijn vriend met de woorden: "Frans, kom maar met ons mee, wij zijn hier vlakbij de boerderij van Wullem van Genhof en dan vragen wij aan hem of wij daar kunnen overnachten".

Lees de ervaringen van Miep Philips verder op de website van de Seniorenvereniging Vlodrop: www.seniorenvlodrop.nl

Daniëls, de grootste in *groen!*

Daniëls

TUINCENTRUM

Herkenbosserweg 4
VLODROP

www.tuincentrumdaniels.nl

Iedere zondag geopend van 10 tot 17 uur.

Goede kwaliteit, prima service, vakmanschap en eerlijke prijzen

Schmitz

tuincentrum

Herkenbosserweg 2 – 6063 NL Vlodrop
Tel: 0475-535919 – www.tuincentrumschmitz.nl

Drukwerk nodig?

Wij bieden u de helpende hand

Digitaal drukwerk
voor kleine oplages
Offset voor grote oplages

Ons motto:
Afspraak is
afpraak!

Zakelijk drukwerk
Familedrukwerk
Verenigingsdrukwerk

Van visitekaartje
tot XL formaat

Snelle
levering

Vraag
vrijblijvend
offerte

Drukkerij Koenen b.v.

Hoofdvesting
Schaapweg 22
6063 BA Vlodrop
T 0475 406 406

Servicepunt
Waldfeuchterbaan 134
6105 BP Mariahoop
info@drukkerij-koenen.nl

Kijk ook eens op onze website:

www.drukkerij-koenen.nl

Bel voor
een afspraak
wij komen
graag bij
u langs